

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/148/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010016
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010016.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného J. X., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 2. marca 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.10.2021, sp. zn. 1T/3/2021, takto

rozhodol:

I. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. X. proti výroku o vine napadnutého rozsudku okresného súdu **z a m i e t a**.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. X. proti výrokom o treste a náhrade škody napadnutého rozsudku okresného súdu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznal obžalovaného J. X. rozsudkom zo dňa 29.10.2021, sp. zn. 1T/3/2021 vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 03.01.2020 v čase okolo 23.00 hod. v obci R., okres M. v objekte turistickej ubytovne na ulici T. v izbe č. XX na prvom poschodí počas návštevy W. N. a G. T., ktorí mali izbu prenajatú, pod vplyvom alkoholu vzal pri odchode z izby na policičke pri vstupných dverách voľne položenú peňaženku patriacu W. N., v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 835,- €, občiansky preukaz a preukaz poistenca na meno W. N. a rôzne vernostné karty a občiansky preukaz G. T. a z izby odišiel, čím W. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., toho času bytom R., T. zábava XXX/X spôsobil škodu odcudzením peňaženky s obsahom v celkovej výške 866,50 € a G. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. odcudzením občianskeho preukazu škodu vo výške 16,50 €.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/104/2020 zo dňa 24.10.2020, právoplatný dňa 24.10.2020, ktorým bol obžalovaný podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov, za súčasného uloženia mu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatnom zostal trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/104/2020 nezmenený. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej W. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., t.č. R., T. M. XXX/X, vo výške 866,50 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.10.2021, pričom takto podané odvolanie bližšie nezdôvodnil, a to ani prípadným následným písomným podaním.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o odvolaní obžalovaného verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 5 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia bol obžalovaný riadne a včas upovedomený, ako je to zistiteľné z obsahu pripojenej doručky. Tento bol poučený aj o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obžalovaný svoju neúčasť na ňom písomne ospravedlnil a požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko trest uložený okresným súdom považuje za správny, zákonný a zodpovedajúci podmienkam pre uloženie nepodmienečného trestu. Čo sa týka viny, nakoľko bolo prijaté vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., voči výroku o vine prípustné odvolanie nie je.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací ešte pred postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. skúmal, či odvolanie obžalovaného bolo podané včas, či ho podala oprávnená osoba, či nedošlo k vzdaniu sa odvolania, resp. k späťvzatiu odvolania a či bolo podané proti výroku, proti ktorému je prípustné. V tejto súvislosti krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný nie je s poukazom na § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. oprávnenou osobou na podanie odvolania proti výroku o vine. Vzhľadom k tomu následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku o treste a tiež správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Okresný súd venoval prejednávánemu prípadu náležitú pozornosť. Je nutné pripomenúť, že obžalovaný bol ako je zistiteľné aj z obsahu zvukového záznamu pred vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní samosudkyňou poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999' alebo písm. c) Tr. por. a to v rozsahu podľa 257 ods. 5 aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999' a aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999' Tr. por. Obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, pričom na otázky položené samosudkyňou v zmysle obsahu ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) odpovedal vo všetkých prípadoch kladne, následne samosudkyňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. také vyhlásenie obžalovaného po vyjadrení prokurátora a poškodeného G. T. prijala a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásila, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku sa nevykoná, pričom sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 29.10.2021 v zmysle § 269 Tr. por. boli prečítané jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu trestného spisu, najmä rozhodnutia týkajúce sa osoby obžalovaného, a to trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/104/2020 a sp. zn. 3T/112/2021, správa o priestupkoch a odpis registra trestov obžalovaného. Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel súd prvého stupňa k správne skutkovému a právnemu záveru, že obžalovaný sa spáchaním skutku uvedeného v obžalobe dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko si zisteným konaním dňa 03.01.2020 v čase okolo 23.00 hod. v obci R., v objekte turistickej ubytovne na ulici T. v izbe č. XX prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd konštatuje, že po tom, čo obžalovaný pred súdom prvého stupňa vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a na samosudkyňou položené otázky vo všetkých prípadoch zodpovedal kladne, pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia

sa jeho vyhlásenie považuje za priznanie spáchania tohto skutku, čo zodpovedá vyhláseniu podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., a preto už v odvolacom konaní nemôže namietat' výrok o vine súdu prvého stupňa. Vzhľadom na uvedené k odvolaciemu prieskumu výroku o vine odvolací súd uvádza, že výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. Keďže výrok o vine už nebol napadnuteľný odvolaním a rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2021, krajský súd podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného proti výroku o vine napadnutého rozsudku okresného súdu zamietol.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na stranách 3 až 5. Okresný súd pri úvahách o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, predovšetkým v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), ako aj existenciu dvoch priťažujúcich okolností, a to, a že spáchal viac trestných činov (ust. § 37 písm. h) Tr. zák.) a bol už za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.). Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol teda 1 : 2.

Keďže obžalovaný bol odsudzovaný za prečin krádeže, ktorý spáchal skôr ako bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/104/2020 zo dňa 24.10.2020, právoplatným dňa 24.10.2020, ktorý má povahu odsudzujúceho rozsudku, uznaný za vinného za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov a súčasne mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 12 mesiacov, okresný súd nepochybil, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák., a to za trestný čin najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich trestných činov, pričom súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V dôsledku prevahy dvoch priťažujúcich okolností nad jednou poľahčujúcou okolnosťou sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov (trestná sadzba na 2 roky za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.) podľa ust. § 38 ods. 4, 8 Tr. zák. o 1/3-inu. V konečnom dôsledku zákonom ustanovená sadzba trestu odňatia slobody u obžalovaného predstavovala rozpätie od 8 mesiacov až do 2 rokov. Odvolací súd zobral do úvahy okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré boli pomerne významné, jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného.

Zákonné, odôvodnené a primerané všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť bolo potom uloženie okresným súdom obžalovanému nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu vo výmere 14 mesiacov. Uloženie iného, alternatívneho druhu trestu obžalovanému neprichádzalo do úvahy vzhľadom na jeho osobu, jeho doterajší spôsob života, ako aj skutočnosť, že obžalovaný menil miesta svojho pobytu, keď toto muselo byť zisťované zo strany prvostupňového súdu. Navyiac u obžalovaného neprichádzal do úvahy aj vzhľadom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. podmienčný odklad výkonu tohto trestu, keď ako už správne konštatoval okresný súd, tento sa skutku dopustil počas plynutia trojročnej skúšobnej doby podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/119/2015 zo dňa 12.10.2015, právoplatným toho istého dňa, ktorá mu začala plynúť dňa 13.06.2019.

Súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Namieste bolo taktiež v rámci súhrnného trestu uloženie aj trestu zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., keďže obžalovaný sa dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. práve v súvislosti s takouto činnosťou. Súd prvého stupňa však pochybil, pokiaľ obžalovanému uložil tento druh trestu vo výmere 12 mesiacov, t.j. len vo výmere ako bol uložený predtým. Keďže ako už bolo vyššie konštatované u obžalovaného prevažovali v jeho neprospech svedčiace príťažujúce okolnosti, kedy sa s poukazom na ust. § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zák. dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu zákazu činnosti, ktorá predstavovala rozpätie 1 rok až 10 rokov, zvyšuje o jednu tretinu. Teda okresný súd mohol obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti od 4 rokov až do 10 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie proti výroku o treste podal len obžalovaný, odvolací súd viazaný zásadou zákazu reformatio in peius (§ 322 ods. 3, druhá veta Tr. por.), ponechal tento výrok nedotknutý.

Uložený trest odňatia slobody so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Odvolací súd sa stotožnil s rozsudkom okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým poškodenej W. N., nar. XX.XX.XXXX priznal podľa § 287 ods. 1 Tr. por. na základe riadne a včas uplatneného nároku náhradu škody v preukázanej výške 866,50 Eur, keď obžalovaný zodpovedá za škodu jej spôsobenú podľa § 420 ods. 1 Obč. zák.

Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.